

**ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΑΙΘΙΟΠΙΑΣ
ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1975 - ΑΘΗΝΑ**

e-mail: ellinoethiopic@gmail.com

http://ausgreeknet.com/ausgreeknet_net/kondasas1.htm
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: Τ.Θ. 3561, 102 10 ΑΘΗΝΑ

ΚΟΝΤΆ ΣΑΣ τα Ελληνο-Αιθιοπικά

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ - ΕΤΟΣ 28^ο - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 127
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ: ΤΟ Δ.Σ. ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Απρίλιος - Ιούνιος 2020

**Ιδιοκτήτης:
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΑΙΘΙΟΠΙΑΣ**

- ◆ Εκδότης: ΓΙΩΡΓΟΣ ΒΑΛΑΣΚΑΤΖΗΣ
- ◆ Έδρα: ΛΕΣΒΟΥ 14, ΑΝΩ ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ
- ◆ Υπεύθυνος ύλης: ΣΤΑΥΡΟΣ ΒΙΝΙΕΡΑΤΟΣ
- ◆ Σελιδοποίηση: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΝΔΡΙΚΟΥ
- ◆ Υπεύθ. τυπογραφείου: ΜΑΡΙΑΝΘΗ ΑΝΔΡΙΚΟΥ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
Ταξ. Γραφείο
ΚΕΜΠΑ
Αριθμός Αδείας
017148

60 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ ΤΟΥ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥ ΑΝΤΙΣ ΑΜΠΕΜΠΑΣ

Φέτος συμπληρώθηκαν 60 χρόνια από τη λειτουργία των εγκαταστάσεων της Ελληνικής Αθλητικής Ένωσης Ολυμπιακός. Κατασκευάστηκαν κατά τη διάρκεια της Προεδρίας του Γιάννη Βελισσαρίου σε οικόπεδο 13 στρεμμάτων, το οποίο είχε αγοραστεί από την Ελληνική Κοινότητα της Αντίς Αμπέμπας. Την αρχιτεκτονική μελέτη έκανε ο Αρχιτέκτονας Μηχανικός Ιωάννης Νικόγλου, την κατασκευή ο Πολιτικός Μηχανικός Αλέξανδρος Μυριαλλής και το κόστος κάλυψαν τα μέλη της Ένωσης (1960).

Ο Ελληνισμός της Αντίς Αμπέμπας, υποστήριξε με κάθε τρόπο την Ελληνική Αθλητική Ένωση. Οι μεγάλοι ευεργέτες της, είναι: Γ. & Ι. Καλογερόπουλος, Μιχαήλ Ζέκος, Αλέξανδρος Γανωτάκης, Ευάγγελος Πετράτος, Γεώργιος Μυριαλλής, Οίκος Φ. Λιβιεράτου, Οίκος Μυριαλλή-Παπαφίλιππου, Οίκος Συνοδινοῦ, Οίκος Βελισσαρίου, Σπυρίδων Μαγδαλινός, Γεράσιμος Λαγγούσης, Γιάννης Βελισσαρίου, Αθανάσιος Καλογερόπουλος, Αθανάσιος Μίχος, Φαίδρα Μαγδαληνού, Αλέξανδρος Μυριαλλής, Δαμιανός Παπαϊωάννου, Ιωάννης Παπατζήμας, Κωνσταντίνος Στατηράς, Άλκης Μαγδαληνός, Νικόλαος Σαρρής, Hagor Ramboukian, Ευστάθιος Βλαχούλης, Ibo Noumair, Χαράλαμπος Λυκούδης, Χαράλαμπος Τσιμάς, Γεώργιος Παπαχαράλαμπος, Σεραφείμ Παπαϊωάννου και Νάσος Ρούσσο.

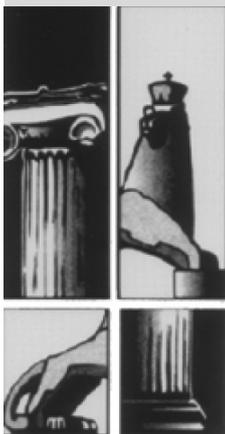

Η Λέσχη του Ολυμπιακού είναι ο τόπος συγκέντρωσης του Ελληνισμού. Στο φημισμένο στην αιθιοπική πρωτεύουσα εστιατόριό της, η Ελληνική Πρεσβεία κάνει τις δεξιώσεις της.

Σημ. Οι φωτογραφίες είναι του Φώτη Πάλλη.

Σύλλογος Ελλήνων Αιθιοπίας

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΜΕΛΩΝ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας, ενημερώνει τα μέλη του για τα παρακάτω θέματα:

Η ΝΕΑ ΣΤΕΓΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΕΛΛΗΝΩΝ ΑΙΘΙΟΠΙΑΣ

Η Μεγάλη Ευεργέτιδα του Συλλόγου μας, Κυρία Αλεξάνδρα Μαμαλίγκα Προκοπίου, αναβάθμισε κατά πολύ την αρχική Δωρεά της και αντ' αυτής, παραχωρεί στον Σύλλογό μας «ΕΛΛΗΝΩΝ ΑΙΘΙΟΠΙΑΣ», Αίθουσα ιδιοκτησίας της επί της οδού Λουίζης Ριανκούρ Αρθ. 44 στην περιοχή Αμπελοκήπων Αθηνών, για χρήση στέγασης Εντευκτηρίου, Συγκεντρώσεων, Γραφείων και γενικώς, ευπρεπούς λειτουργίας του, σύμφωνα με το Καταστατικό του και τους Νόμους του Κράτους.

Η αίθουσα αυτή, 120τμ κύριου χώρου, με πατάρι 60τμ και υπογείου 56τμ, ανακαινίζεται εκ βάθρων με όλες τις σύγχρονες ηλεκτρονικές εγκαταστάσεις, κλιματισμού, συναγερμού τηλεοράσεων και λοιπών. Στην υάλινη είσοδό της και σε όλο της το ύψος θα φέρει το λογότυπο του Συλλόγου, αυτό που βλέπετε στην αριστερή, άνω γωνία της τριμηνιαίας εφημερίδας μας «κοντά σας» και χαμηλά με λιτά γράμματα τον τίτλο του Συλλόγου. Οι εργασίες θα περαιωθούν μέχρι τέλους Ιουλίου/20 και ευελπιστούμε στην επόμενη εφημερίδα μας «κοντά σας» να αναγγείλομε τον επίσημο εορτασμό παραλαβής αυτής της τόσο πολύτιμης προσφοράς της Κυρίας Αλεξάνδρας.

Γιώργος Βαλασκατζής

ΕΞΗΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥ

Επ ευκαιρία του εορτασμού της 60ετούς Επετείου, από την απόκτηση ιδιόκτητης Έδρας του ο Ελληνικός Αθλητικός Σύλλογος «ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ» Addis Abeba, ο Πρόεδρος του Συλλόγου Ελλήνων Αιθιοπίας στην Ελλάδα ευχήθηκε εκ μέρους του ΔΣ, με ηχητικό μήνυμά του, προς το ΔΣ του ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥ και περιγράφηκε τα γεγονότα όπως ο ίδιος τα βίωσε:

Όταν το 1957 γνώρισα την Αιθιοπία, όλη η Ελληνική Παροιμία της Αντίς Αμπέμπα, μιλούσε για το καμάρι της τον Ολυμπιακό και τις συνεχείς Νίκες του. Ο Γιάννης Βελισσαρίου με το Νάσο Καλογελόπουλο έδιναν τον παλμό σόλη την Παροιμία στο κατάμεστο γήπεδο του IPEGUE Hotel να σείεται απ τις Ελληνικές επευφημίες.

Μετά φτιάχτηκε ο ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ όπως τον γνωρίζουμε σήμερα, από τον ΓΙΑΝΝΗ ΒΕΛΙΣΣΑΡΙΟΥ. Καλοί Έλληνες παίκτες εντάχθηκαν στις ομάδες και οι επιτυχίες συνεχίστηκαν, με τον Ολυμπιακό συνέχεια Πρωτοπόρο στα Αιθιοπικά Πρωταθλήματα. Την 7ετία 1968/1974 στον Αθλητικό τομέα σημειώθηκε κάμψη. Η παρουσία του όμως στη κοινωνική ζωή της Πόλης διατηρήθηκε, με τις διάφορες εκδηλώσεις, χορούς, κοκτέιλ, μπίγκο, προβολές ταινιών, μπιλιάρδο, τέννις, ringrong και το γνωστό σε όλους Greek Restaurant

Όλα σταμάτησαν τον Φεβ/ριο 1974 με την «έρπουσα» επανάσταση, όπως την ονόμασε ο Ξένος Τύπος αρχικά και την επικράτηση του Στρατιωτικού Κομμουνιστικού Καθεστώτος το οποίο, σεβάστηκε μεν και δεν δήμειυσε όλη εκείνη τη γη των 30 στρεμμάτων, με τα Σχολεία και εγκαταστάσεις της Ελλ/κής Κοινότητας, την Ελληνική Πρεσβεία και τον ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ πιο κάτω, η Ελληνική Παροιμία όμως, διαλύονταν.

Οι περισσότεροι Έλληνες πάροικοι, βλέποντας ότι δεν υπήρχε ελπίδα συνέχισης εργασιών, αναχωρούσαν. Τα δύο ΔΣ, Κοινότητας και Ολυμπιακού, διαλύθηκαν. Ο Πρέσβης της Ελλάδας διόρισε Νέο ΔΣ της Κοινότητας από τους εναπομείναντες Έλληνες. Ένας εκ του ΔΣ ανέλαβε τη λειτουργία του Συλλόγου και η Πρεσβεία την καταβολή μισθών προσωπικού και λοιπά έξοδα.

Η 10ετία που μεσολάβησε, μέχρι την άφιξη του νέου Πρέσβη Ελλάδος, αείμνηστου Νίκου Καπελάρη, ήταν η χειρότερη περίοδος της ιστορίας του ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥ. Αμέσως μετά την άφιξή του, ο αείμνηστος Πρέσβης Ν Καπελάρης, προχώρησε στην ανασύσταση του ΔΣ του ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥ με επί κεφαλής τον τέως Πρόεδρό του, τον αείμνηστο Σωτήρη Ζήσο. Η υγεία του, δυστυχώς, δεν του επέτρεψε να συμπληρώσει τη θητεία του.

Ο νεοεκλεγείς Πρόεδρος Ευθύμιος Μαγδαληνός, από

τους λίγους επιφανείς Έλληνες Παροίκους που είχαν παραμείνει στην Αιθιοπία, με άλλα επάξια Μέλη του ΔΣ, ανέλαβαν, την επανάκαμψη του ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥ στην παλαιά του Αίγλη. Την 10ετία 1995/2005, ήταν ήδη ο παλιός και ακόμη καλύτερος ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ!

Στην προσπάθεια αυτή, συνέβαλε η ευπροσήγορη και άνετη παρουσία της κ. Ρένας Μαγδαληνού στον Διεθνή Κύκλο των Κυριών του Δ.Σώματος στην Αιθιοπία, Μελών του International Women's Association, τις οποίες η κ. Ρένα, εξόδοις του συζύγου της, τακτικά δεξιωνόνταν στον ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ, καθιστώντας τον έτσι, ως μοναδική αναφορά, ποιοτικός και ευπρεπούς περιβάλλοντος.

Ο Έλληνας Πρέσβης στην Αιθιοπία, κ. Σπύρος Αλιάγας, την περίοδο που η Ελλάδα Προήδρευε της Ε. Ενώσεως, στον ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ οργάνωνε τις Συνεδριάσεις με τους Πρέσβεις των Κρατών της Ε.Υ. στην Αιθιοπία και στον ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ οργάνωνε όλες τις άλλες εκδηλώσεις, για το ευρύτερο Διπλωματικό Σώμα και τους, εκάστοτε, Επίσημους Προσκεκλημένους της νέας Κυβέρνησης.

Τον αείμνηστο Ευθ. Μαγδαληνό διαδέχτηκε ο Νάσος Ρούσος, η προεδρεία του οποίου πλησιάζει την 20ετία. Το γεγονός αυτό μαρτυρεί την αξία παρουσία του ίδιου και των ΔΣ του, γι' αυτό και είναι άξιοι Συγχαρητηρίων. Εύχομαι την επανασύσταση μιας πολυπληθούς, Ελληνικής παρουσίας στην Αιθιοπία και επανάκαμψη του ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥ στην αρχική του Καταστατική μορφή αντί αυτής της, προσφάτως αποκτηθείσας, «Μ.Κ.Ο.»

Γιώργος Βαλασκατζής

Πρόεδρος του Συλλόγου Ελλήνων Αιθιοπίας

ΑΙΘΙΟΠΕΣ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΕΣ

Πρόσφατα «έφυγε» από κοντά μας ο **Tsegaye Aga**, ήταν ο πρώτος Αιθίοπας απόφοιτος του Ελληνικού Σχολείου της Αντίς Αμπέμπας (1953). Σπούδασε στην Ελλάδα με υποτροφία της Ιεράς Μητρόπολης Άξωμης. Τιμώντας σήμερα τη μνήμη του, δημοσιεύουμε το παρακάτω άρθρο του:

«Αναρωτιέμαι αν περνάει το νερό της βροχής μέσα από τα μαλλιά τους», ρώτησε το κορίτσι της φίλη της, που καθόταν δίπλα της στο λεωφορείο. Σταμάτησα να μιλάω στο φίλο μου, στα αμχαρικά και γυρνώντας πίσω μου, της απάντησα σε άπταιστα ελληνικά: *«Ναι, καλή μου, το νερό της βροχής περνάει μέσα από τα μαλλιά μας»*. Το σοκ φάνηκε στα πρόσωπά τους. Άρχισαν να απολογούνται σε όλη τη διάρκεια της διαδρομής, μέχρι που φθάσαμε στον προορισμό μας, που ήταν το Πανεπιστήμιο Αθηνών. Ήταν το 1956 και ο συγγραφέας προετοιμαζόταν να πάρει το διδακτορικό του πτυχίο, ήταν ο πρώτος μαύρος που το πέτυχε στην Ελλάδα.

Υπήρχε κάποια περίοδος στην Ελλάδα, που οι φυλετικές διαφορές ήταν μόνο πηγή απορίας ή θαυμασμού. Μερικά περιστατικά μάς έκαναν ακόμα και να γελάμε. Για παράδειγμα, οι φίλοι μου και εγώ είχαμε ντυθεί με την ολόκληρη παραδοσιακή στολή της Αιθιοπίας για τον εορτασμό κάποιας γιορτής, όταν ένας περαστικός ανέφερε στους φίλους του, ότι μοιάζουμε σαν τις μύγες μέσα στο γάλα. Δεν κρατήσαμε τα γέλια μας και όταν συνειδητοποιήσαν ότι καταλαβαίνουμε τα ελληνικά άρχισαν και αυτοί να απολογούνται.

Ανάφερα τα δύο παραπάνω περιστατικά για να δείξω την αθωότητα της εποχής εκείνης. Τα σχόλια των Ελλήνων προέρχονταν από το γεγονός, ότι έβλεπαν κάτι ξεχωριστό και όχι από κάποια κακόβουλη πρόθεση. Θα πρέπει επίσης να επισημάνω, ότι η φιλόξενη φύση των Ελλήνων της εποχής εκείνης δεν συγκρινόταν με καμία άλλη. Οι Αιθίοπες και οι Έλληνες τα πήγαιναν πολύ καλά μεταξύ τους.

Αντιθέτως, σήμερα συναντώ πολλούς Αιθίοπες ή Ελληνοαιθίοπες, που ζουν ή έχουν ζήσει στην Ελλάδα, να παραπονούνται για ένα κλίμα ρατσισμού και μίσους που διέπει την όμορφη αυτή χώρα. Η σημερινή ξеноφοβία με επιθέσεις συμμοριών νέων προς τους ξένους, οφείλεται στις οικονομικές δυσκολίες που βιώνει η χώρα. Πρέπει να γίνουν προσπάθειες για να σταματήσει η υποβάθμιση των ηθικών αξιών.

Η Αιθιοπία και η Ελλάδα μοιράζονται πολλές ομοιότητες, με πιο προφανή την πλούσια αρχαία ιστορική κληρονομιά τους. Είναι γνωστό από την Ιστορία, ότι οι δύο αυτές κουλτούρες είχαν επαφές στο πέρασμα των αιώνων. Ο Όμηρος, ο μεγαλύτερος ποιητής της αρχαιότητας, πρώτος αναφέρθηκε στους Αιθίοπες με τη χρήση των αρχαίων λέξεων αίθω και ὤψ. Σε αντίθεση με αυτό που πιστεύεται, η λέξη δεν έχει την αρνητική χροιά του «καμένου προσώπου». Η σωστή απόδοση της λέξης είναι με την έννοια του μαυρισμένου από την ηλιοθεραπεία.

Οι πρώτοι Έλληνες που επισκέφτηκαν την Αιθιοπία ήταν ναυτικοί και τεχνίτες, οι οποίοι κατά την διάρκεια του 18ο αιώνα συνέβαλαν στην ανάπτυξη του εμπορίου μεταξύ της

Αβησσυνίας (η τότε ονομασία της Αιθιοπίας) και της Ευρώπης. Αργότερα, κατά τη διάρκεια της βασιλείας του Αυτοκράτορα Iyasu II, ήρθαν στο Γκόνταρ οι πρώτοι πρόσφυγες από τη Σμύρνη. Το 1908, η Ελληνική κοινότητα είχε ήδη μεγαλώσει και τότε ο Πατριάρχης της Αλεξάνδρειας ίδρυσε την Ιερά Μητρόπολη της Αξώμης.

Στο τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου υπήρχαν πολλοί Έλληνες στην Αιθιοπία. Η πλειοψηφία τους ζούσε στην πρωτεύουσα την Αντίς Αμπέμπας και στη Ντίρε Ντάουα. Οι τελευταίοι συνέβαλαν στην κατασκευή του σιδηροδρομικού συστήματος της χώρας και έμειναν στο στρατόπεδο που λέγονταν «Greek Camp», το οποίο τους το είχε παραχωρήσει ο Αυτοκράτορας Χαΐλε Σελάσιε.

Η επιδείνωση των σχέσεων μεταξύ των δύο χωρών μπορεί να αποδοθεί και στο ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα, που δεν μαθαίνει στους σύγχρονους Έλληνες τη στενή σχέση μεταξύ των δύο χωρών. Στοιχεία, όπως το γεγονός ότι ο Αυτοκράτορας Χαΐλε Σελάσιε έστειλε χιλιάδες ζώα στην Ελλάδα κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου για να αποτρέψει την λιμοκτονία, δεν θα πρέπει να ξεχαστούν. Μπορώ να καταλάβω τη διστακτικότητα μιας μοντέρνας Ευρωπαϊκής χώρας, να θυμάται τη βοήθεια που έλαβε από ένα αφρικανικό κράτος.

Αλλά ας πάρουμε το παράδειγμα της Νορβηγίας. Η Σκανδιναβική αυτή χώρα δεν έχει ξεχάσει τη συμβολή της Αιθιοπίας στις δύσκολες στιγμές της, αλλά αντιθέτως έχει αγκαλιάσει αυτή τη μνήμη, η οποία έχει γίνει ένα μέσο για στενότερες σχέσεις μεταξύ των δύο χωρών.

Οι Έλληνες της Αιθιοπίας έχουν ταλαιπωρηθεί, όχι όμως από τους πολίτες αλλά από το κράτος. Στη δεκαετία του 1970, η καχυποψία του κομμουνιστικού καθεστώτος Ντέργκ προς τους ξένους, οδήγησε στη δέσμευση της περιουσίας τους και την αναγκαστική επιστροφή της πλειοψηφίας των Ελλήνων στην Ελλάδα, με ένα μικρό αριθμό να παραμένει στη χώρα. Και αυτό σε μια περίοδο που οι Έλληνες ευημερούσαν. Ήταν ιδιοκτήτες εργοστασίων σαπουνιού, εξαγωγείς, ιδιοκτήτες φούρνων κ.λπ. Δεν θα πρέπει να παραβλέψουμε τη συμβολή τους στην ανάπτυξη της χώρας.

Ακόμα και ο προσωπικός ιατρός του Αυτοκράτορα Χαΐλε Σελασιέ, ήταν Έλληνας, ο Δρ. Ι. Γ. Ζερβός.

Σήμερα, ελάχιστοι Έλληνες ζουν στην Αιθιοπία. Η κάποτε μεγάλη ελληνική κοινότητα της Αιθιοπίας, είναι μια σκιά του παρελθόντος της. Δυστυχώς ακόμη και το σούπερ μάρκετ «Bambis», ένας θεσμός με παράδοση 67 ετών, που συμβολίζει την παρουσία των Ελλήνων στην Αιθιοπία, κινδυνεύει να κλείσει.

Από την άλλη μεριά, οι επενδύσεις της Τουρκίας στην Αιθιοπία, αυξάνονται ραγδαία, με τουρκικά εργοστάσια και επιχειρήσεις να ανοίγουν σε όλη τη χώρα. Ακόμα και εάν ο Έλληνας πρέσβης στην Αιθιοπία κ. Νικόλαος Πατάκιος ισχυρίζεται ότι οι ελληνικές επενδύσεις και το εμπόριο με την Αιθιοπία αυξάνονται, υπάρχει περιθώριο να γίνουν ακόμη πολλά.

Ήρθε η ώρα αυτές οι δύο αρχαίες χώρες με τις κοινές ιστορίες τους, να επιστρέψουν στην αρχική τους θέση και να πάρουν τη σχέση τους πιο σοβαρά, με οικονομικούς αλλά και με πολιτιστικούς όρους. Έχουμε πολλά να προσφέρουμε ο ένας στον άλλον και η νέα γενιά χρειάζεται την υποστήριξη των παλαιότερων γενιών με κάθε τρόπο. Αποτελεί ελπίδα του συγγραφέα, η ελληνική κοινότητα της Αιθιοπίας να κάνει μεγαλύτερη προσπάθεια για την ανάκαμψή της, προς όφελος της νεότερης γενιάς, για ένα λαμπρότερο μέλλον και για τις δύο αρχαίες χώρες.

Tsegaye Aga

Σημ. Το άρθρο είναι γραμμένο στην Αγγλική γλώσσα. Η μετάφραση στην Ελληνική γλώσσα, έκανε η Κατερίνα Κόλλια, Υπεύθυνη Επικοινωνίας της «Εταιρίας Κοινωνικής Ψυχιατρικής Π. Σακελλαρόπουλος».

Η ΑΙΘΙΟΠΙΑ του ΠΡΙΝ και του ΜΕΤΑ

Κύλησαν πολλά χρόνια από τότε που έφυγα από την Αιθιοπία και ήρθα στην Ελλάδα, για να συνεχίσω την εκπαίδευσή μου στο Πολιτικό και Οικονομικό τμήμα της Νομικής Σχολής, του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών. Βεβαίως κάθε χρόνο επέστρεφα στη γενέτειρά μου, αφ' ενός για να διατηρήσω (σύμφωνα με το νόμο) την ιδιότητα της Ελληνίδας του εξωτερικού και αφ' ετέρου για να βρεθώ στο περιβάλλον που μεγάλωσα, ανάμεσα στους δικούς μου ανθρώπους. Ίσπου το πολιτικό καθεστώς στην Αιθιοπία άλλαξε ριζικά και την 1η Φεβρουαρίου 1974 μπήκε σε εφαρμογή η εθνικοποίηση των περιουσιών των Ευρωπαίων, αλλά και των Αιθιόπων. Η οικονομική καταστροφή οδήγησε τους ξένους παροίκους να εγκαταλείψουν τη χώρα και να εγκατασταθούν ως οικονομικοί μετανάστες σε άλλες ...Πατρίδες.

Τότε ένιωσα τη γη να χάνεται κάτω από τα πόδια μου και την καρδιά μου να ματώνει. Παρ' όλο που δεν έζησα από κοντά τα θλιβερά και άγρια γεγονότα, που έλαβαν χώρα με την ανάληψη της εξουσίας από τον DERG, το αναπάντεχο και οριστικό ξερίζωμα από τη δεύτερη Πατρίδα μου, μου φάνηκε αδιανόητο και δυσβάστακτο. Μιλώ για την Πατρίδα Αιθιοπία, εκεί όπου γεννήθηκα, εκεί όπου μεγάλωσα και ονειρεύτηκα, εκεί όπου γράφτηκε και έμεινε ανεξίτηλη στην καρδιά μου η σύντομη ιστορία των μαθητικών μου χρόνων, εκεί όπου ήταν το σπίτι μου και ζούσαν οι γονείς μου, μαζί με άλλους 4.000 περίπου Έλληνες, εκεί στα αγαπημένα χώματα όπου έκτοτε δεν ξαναγύρισα ποτέ.

Αναπολώντας τα όμορφα χρόνια που έζησα στην ξεχωριστή εκείνη Αφρικανική χώρα, με τον αρχαίο πολιτισμό και τη Χριστιανική πίστη, με τον ευγενικό λαό και την πλούσια ιστορία, με τον φιλοευρωπαϊό Αυτοκράτορα, που έκανε παγκοσμίως γνωστή τη χώρα του, ανέπτυξε και έδωσε μεγάλη ώθηση στα γράμματα και τις τέχνες, η σκέψη μου έτρεξε στο πριν το 1974 και στο μετά. Φυσικά τα πράγματα και οι καταστάσεις έχουν από τότε αλλάξει

πολύ σε όλους τους τομείς, κάτι που βεβαίως δεν προτίθεμαι, αλλά δεν είμαι και σε θέση να κρίνω.

Απλώς, θέλω να αναφερθώ σε τρεις αλλαγές που δημιουργήσαν κενό μέσα μου. Ένα μεγάλο κενό, που οδήγησε στην αποσύνδεσή μου από το πριν, με αποτέλεσμα τώρα που ζω το μετά, να νιώθω αποξενωμένη από τη γενέτειρά μου.

Το Πολίτευμα

Ο Ras Tafari Makonnen, ανέβηκε στο θρόνο της Αιθιοπίας με τον τίτλο «Βασιλεύς των Βασιλέων» δηλαδή ως Αυτοκράτωρ, στις 2 Νοεμβρίου 1930, με το όνομα Haile Selassie I. Ο Μονάρχης εξ αρχής έθεσε την αδιαπραγμάτευτη «απαίτηση», η Αιθιοπία να αναφέρεται ως η Αρχαιότερη Ηγεμονική Δυναστεία του κόσμου. Η «απαίτηση» αυτή πηγάζει από τον ηγεμονικό οίκο της Αιθιοπίας του 10ου αιώνα π.Χ., όταν Βασίλισσα της Αιθιοπίας ήταν η Μακέντα, γνωστή ως Βασίλισσα του Σαβά.

Στο αναθεωρημένο Σύνταγμα της Αιθιοπίας του 1955, η «απαίτηση» αυτή πέρασε ως νόμος. Το άρθρο 2 αναφέρει: «*Το αυτοκρατορικό αξίωμα θα εξακολουθεί υφιστάμενο στους Διαδόχους του Haile Selassie I, ο οποίος είναι απ' ευθείας και χωρίς διακοπή Διάδοχος της Δυναστείας του Menelik A', γιου της Βασίλισσας του Σαβά και της Αιθιοπίας και του Βασιλιά Σολομώντα της Ιερουσαλήμ.*»

Στο σημείο αυτό είναι σωστό να τονίσω ότι, το αρχαίο κράτος της Αιθιοπίας δεν έμεινε ενωμένο μόνο λόγω της «απαίτησης» του αυτοκρατορικού οίκου για την απ' ευθείας καταγωγή του από τη Βασίλισσα του Σαβά. Τόσο ο προηγούμενος Αυτοκράτωρ Menelik B', αλλά κυρίως ο Haile Selassie I, δούλεψαν πολύ και κατόρθωσαν να διατηρήσουν τη συνοχή της Αυτοκρατορίας της Αιθιοπίας. Το εγχείρημα δεν ήταν καθόλου απλό. Ας μην ξεχνάμε ότι, παρά το γεωγραφικά αποκλεισμένο έδαφός της, η ενωμένη και κυρίαρχη Αιθιοπία ανήκει στα πιο ετερογενή κράτη, όσον αφορά στη γλώσσα, στη θρησκεία, στον πολιτισμό και στη σύνθεση του λαού της.

Όπως γράφει ο Denis Gerard στο βιβλίο του Ras Tafari-Haile Selassie: «*Ο άνθρωπος αυτός είναι μία γέφυρα. Καθ' όλην τη διάρκεια της ζωής του αλλά και μετά το θάνατό του, δεν έχει σταματήσει να ενώνει: την Αφρική με την Ευρώπη, τη μοναρχία με*

τη δημοκρατία, τον κόσμο των Θεών με εκείνον των ανθρώπων, την παράδοση με τον μοντερνισμό, το πιο μακρινό παρελθόν με το απρόβλεπτο μέλλον.»

Ο Haile Selassie I, ήταν ο 225ος και τελευταίος Διάδοχος της Βασίλισσας του Σαβά. Αναγνωρίστηκε ως ο παλαιότερος Μονάρχης του κόσμου και αναμφισβήτητα υπήρξε μία ξεχωριστή διεθνής προσωπικότητα, που σημάδεψε μια ολόκληρη εποχή. Ο Haile Selassie I γεννήθηκε στο Γκόρο (περιοχή του Χάρραρ) στις 23 Ιουλίου 1892. Πατέρας του ήταν ο ήρωας Ras Makonnen, Διοικητής του Χάρραρ και εξάδελφος του Αυτοκράτορα Menelik B'. Η μητέρα του Yeshimebet, που σημαίνει «με τους χίλιους υπηρέτες», έδωσε στο μωρό της το υποκοριστικό Tafari Makonnen. Tafari σημαίνει «θα είναι σεβαστός», όνομα το οποίο τον ακολούθησε μέχρι την ενθρόνισή του. Όταν όμως εστέφη Αυτοκράτωρ της Αιθιοπίας, χρησιμοποίησε το βαπτιστικό του όνομα Haile Selassie, που σημαίνει «Ισχύς της Αγίας Τριάδος». Βασίλεψε από τις 2 Νοεμβρίου 1930 έως τις 12 Σεπτεμβρίου 1974.

Όλα αυτά τα χρόνια, ο Μονάρχης ακολουθούσε το μεσαιωνικό σύστημα διακυβέρνησης, που ίσχυε από τον 13ο αιώνα. Το Ηγεμονικό Δίκαιο του σολομωνικού-σαβιανού αυτοκρατορικού οίκου ήταν σεβαστό και υπολογίσιμο, αλλά βεβαίως ήταν αναχρονιστικό για τη ζωή στον 20ό αιώνα. Μετά από μία μακρά σε διάρκεια λειψυδρία, ο καταστροφικός λιμός που έπληξε τη χώρα, έγινε η αφορμή να ξεσηκωθεί ο λαός και να ζητά μεταρρυθμίσεις. Ο Haile Selassie I, ίσως λόγω ηλικίας (82 ετών) και οι Υπουργοί του, δεν μπόρεσαν να διαχειριστούν τις απαιτήσεις του λαού για τον εκσυγχρονισμό της χώρας, με αποτέλεσμα να δημιουργηθούν έντονες κοινωνικές αντιπαραθέσεις, που οδήγησαν στην εκθρόνιση, στη φυλάκιση και στο θάνατο τόσο του Αυτοκράτορα, όσο και των Υπουργών.

Το 1974 αποτελεί χρονιά ορόσημο για την Αιθιοπία. Είναι η χρονιά που σηματοδοτεί ένα καθοριστικής σημασίας γεγονός, το οποίο θα μείνει καταγεγραμμένο στην ιστορία της χώρας. Μετά από 3.000 χρόνια, έκλεισε τον κύκλο της μία από τις πιο μεγαλειώδεις Δυναστείες, που έχει επιδείξει η παγκόσμια ιστορία.

Το 1994, είκοσι χρόνια μετά, υιοθετήθηκε το νέο Σύνταγμα, που καθορίζει το Πολίτευμα της Αιθιοπίας ως «Ομοσπονδιακή Λαϊκή Δημοκρατία». Ένα χρόνο αργότερα διεξήχθησαν οι πρώτες εκλογές, από τις οποίες ανεδείχθη ο Πρόεδρος της Κυβέρνησης (Πρωθυπουργός). Εν συνεχεία η Βουλή εξέλεξε τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, που είναι ο Αρχηγός του Κράτους.

Είναι ενδιαφέρον να αναφέρουμε ότι οι Βουλευτές δεν είναι εκπρόσωποι κομμάτων, που διακρίνονται βάσει της ιδεολογίας τους (όπως γίνεται στην Ελλάδα). Εκπροσωπούν τέσσερις Διοικητικές Περιοχές (όπως είναι τα καντόνια στην Ελβετία) και εκλέγονται βάσει της φυλετικής τους προέλευσης και της γεωγραφικής τους καταγωγής. Οι τέσσερις Περιοχές που αντιπροσωπεύονται στη Βουλή, ανήκουν στις φυλές των Tigray, των Oromo, των Amhara και στο κόμμα του Νότου, το οποίο εκπροσωπεί 56 φυλές του Νότου (όπως τους Σομάλι κ.λπ.). Η κάθε φυλή εκλέγει τη Διοίκηση της δικής της περιοχής. Η Κυβέρνηση, απαρτίζεται από ισάριθμους εκλεγέντες αντιπροσώπους των τεσσάρων Διοικητικών Περιοχών. Είναι προφανές ότι Αντιπολίτευση δεν υπάρχει. Ωστόσο, ο Κυβερνητικός Συνασπισμός δεν φαίνεται να είναι το τέλειο σχήμα. Αντιπαραθέσεις, που αφορούν στο βαθμό ανάπτυξης και ευημερίας των περιοχών, έχουν πείσει τον σημερινό Πρωθυπουργό ότι, για τη διαφύλαξη της κοινωνικής συνοχής, για την αποφυγή συγκρούσεων σε οικονομικά θέματα, για την απομάκρυνση θρησκευτικών αντιπαραθέσεων και για τη διατήρηση της ηρεμίας στη χώρα, το πολίτευμα πρέπει να αλλάξει σε πολυκομματική Κοινοβουλευτική Δημοκρατία, η οποία θα βασίζεται στην ιδεολογία και όχι στις φυλές.

Για τη σημαντική αυτή αλλαγή στο Σύνταγμα, η Κυβέρνηση προτίθεται να προχωρήσει σε δημοψήφισμα, το οποίο στις 31 Μαρτίου 2020 ανεβλήθη για 4η φορά και επ' αόριστον. Ο λόγος για την τελευταία αναβολή ήταν «ο Κορονοϊός», ο ύπουλος και άορατος εχθρός που έπληξε, υπό τύπον θανατηφόρας πανδημίας, την παγκόσμια υγεία. (Συνέχεια στη σελ. 5)

Ο σημερινός Πρωθυπουργός Abiy Ahmed προέρχεται από την «OPDO» (Δημοκρατική Οργάνωση του Λαού των Ορόμο). Η φυλή των Ορόμο είναι η πολυπληθέστερη στην Αιθιοπία και βρίσκεται στην περιοχή «Ορόμια». Στην περιοχή αυτή ανήκει γεωγραφικά και η πρωτεύουσα Αντίς Αμπέμπα, η οποία όμως Διοικητικά είναι ανεξάρτητη. Ο Abiy Ahmed ανέβηκε στον πρωθυπουργικό θώκο το 2018, εν μέσω μιας χαοτικής περιόδου και κατάφερε μέσα στους πρώτους επτά μήνες, να κάνει σημαντικό έργο. Το 2019 του απενεμήθη το Βραβείο Nobel Ειρήνης για την υπογραφή της Συνθήκης Ειρήνης και Συνεργασίας μεταξύ Αιθιοπίας και Ερυθραίας. Με τη Συνθήκη αυτή μπήκε ένα τέλος στη μακροχρόνια αιματηρή αντιπαλότητα των δύο γειτονικών κρατών.

Η Σημαία

Το 1578 και το 1688 η Σημαία της Αιθιοπίας είχε τις αποχρώσεις του γαλάζιου, σε διάφορους συνδυασμούς. Το 1884 κυμάτιζε με τέσσερεις οριζόντιες λωρίδες: κόκκινη για την περιοχή του Tigre, άσπρη για το Godjam, κίτρινη για τους Amhara και πράσινη για την περιοχή της Shoa. Το 1896 η Σημαία αποτελείτο από δύο κόκκινες μεταξωτές λωρίδες, τις οποίες χώριζε μία κίτρινη, πάνω στην οποία ήταν κεντημένος ο «Λέων του Ιούδα». Το 1898 τρεις οριζόντιες λωρίδες, κόκκινη κίτρινη και πράσινη, με τον «Λέοντα του Ιούδα» στο κέντρο, αποτελούσαν τη Σημαία του Κράτους. Αργότερα η κόκκινη και η πράσινη λωρίδα άλλαξαν μεταξύ τους θέση. Από το 1900, επί Menelik B', η Αιθιοπική Σημαία πήρε την τελική μορφή, που ίσχυε μέχρι το 1975. Αποτελείται από τρεις ισομεγέθεις οριζόντιες λωρίδες στο πράσινο, στο κίτρινο και στο κόκκινο χρώμα, με το έμβλημα της χώρας στο κέντρο.

Για τον συμβολισμό των χρωμάτων υπάρχουν διάφορες εκδοχές:

1. Αντιπροσωπεύουν τις τρεις πιο σημαντικές περιοχές της χώρας: κόκκινο την περιοχή Tigre, κίτρινο τους Amhara, πράσινο την περιοχή Shoa.

2. Ο συμβολισμός αφορά την Αγία Τριάδα: κίτρινο ο Πατήρ, κόκκινο ο Υιός και πράσινο το Άγιο Πνεύμα.

3. Το πράσινο συμβολίζει την Ελπίδα, το κόκκινο την Πίστη, το κίτρινο την Αγάπη.

4. Το πράσινο συμβολίζει τη γη και τη γονιμότητα, το κίτρινο αναφέρεται στην αρμονία και στην ανεξιθρησκία των 80 φυλών της χώρας, το κόκκινο τιμά το αίμα των ηρώων και υπερασπιστών της εθνικής ανεξαρτησίας.

Από το 1896 έως την πτώση της αυτοκρατορίας το 1974-75, κυμάτιζε η Βασιλική Σημαία, με το έμβλημα των τελευταίων Αυτοκρατόρων της Αιθιοπίας, κεντημένο πάνω σε άσπρο κύκλο, στην μεσαία (κίτρινη) λωρίδα. Ήταν ο «Λέων του Ιούδα» με στέμμα στο κεφάλι και με το πόδι να συγκρατεί τον Σταυρό:

1. Κατά μια εκδοχή ο «Λέων του Ιούδα» αντιπροσωπεύει τον Βασιλιά-Μεσσία της Βίβλου, που θα νικήσει τον Αντίχριστο και θα οδηγήσει όλον τον κόσμο στην αιώνια ειρήνη των Ουρανών.

2. Στο βιβλίο της «Γένεσης», ο Ιακώβ αποκαλεί τον γιο του Ιούδα «νεαρό λιοντάρι». Του έδωσε και το σκήπτρο του, δηλαδή την εξουσία, για να προστατεύει το λαό του.

3. Κατά μια άλλη εκδοχή ο Λέων συμβολίζει τη δύναμη του αιθιοπικού λαού, να παραμείνει ελεύθερος και πιστός στον Χριστιανισμό, κατά τη διάρκεια των αιώνων.

Μετά από 75 χρόνια η Σημαία της Αιθιοπίας άλλαξε, ως προς το έμβλημα. Μετά την καθαίρεση του Haile Selassie I, το στέμμα αφαιρέθηκε από την κεφαλή του Λέοντα, ενώ το κοντάρι με τον Σταυρό μετετράπη σε ακόντιο. Σύντομα, μετά την μεταπολίτευση και μέχρι το 1996, η Σημαία συνέχισε να είναι τρίχρωμη, με τα ίδια χρώματα, αλλά απλή χωρίς κανένα έμβλημα. Στις 6 Φεβρουαρίου 1996 καθιερώθηκε η νέα Σημαία της Αιθιοπίας με το καινούργιο εθνόσημο. Τα τρία χρώματα διατηρήθηκαν και προσετέθη στο κέντρο ένας ένας δίσκος, πάνω στον οποίο είναι σχεδιασμένο μονοκονδυλιά ένα κίτρινο πεντάκτινο Αστέρι. Με την μονοκονδυλιά τονίζεται η ένωση και η συνοχή των φυλών. Το Αστέρι συμβολίζει το λαμπρό μέλλον της χώρας, ενώ οι πέντε κίτρινες ακτίνες που εκπέμπει και βρίσκονται σε ίση απόσταση μεταξύ τους, αναφέρονται στην ισότητα που υπάρχει ανάμεσα σε όλους τους Αιθίοπες, ανεξαρτήτως φυλής και γένους.

Η Βασιλική Σημαία του 1900 με τον εστεμμένο «Λέοντα του Ιούδα» που κρατά τον Σταυρό, παραμένει δημοφιλής στους Ras Tafarians της Τζαμάικα.

Ο Εθνικός Ύμνος

Όλες οι σχολικές παραστάσεις στην Αντίς Αμπέμπα τελείωναν με τη χορωδία του σχολείου να τραγουδάει τους Εθνικούς Ύμνους της Ελλάδος και της Αιθιοπίας, υπό τη διεύθυνση του πολύ αγαπητού μας καθηγητή Αναστάση Τσιλίδη. Ο τότε Εθνικός Ύμνος της Αιθιοπίας γράφτηκε το 1930 και ακουγόταν έως την μεταπολίτευση, το 1975. Τους στίχους που είχε γράψει ο Αιθίωψ Yoftehe Neguse, θα σας θυμίσω (σε ελεύθερη μετάφραση).

*«Αιθιοπία μου, να είσαι χαρούμενη!
Ο Θεός είναι μεγάλος και ο Βασιλιάς δυνατός.
Οι πολεμιστές είναι ενωμένοι,
ποτέ δεν θα κινδυνεύσει η ανεξαρτησία σου.
Τα βουνά σου είναι απόρρητα,
μη φοβάσαι τους εχθρούς.
Ο Βασιλιάς ζει για τη δική μας Δόξα
και επιστρέφει νικητής».*

Τη μουσική συνέθεσε ο Αρμένιος αρχιμουσικός Kenork Nalbatian, υπεύθυνος της ορχήστρας «Arba Lijoch» (τα σαράντα παιδιά). Τα σαράντα παιδιά ήταν ορφανά που επέζησαν από τη γενοκτονία των Αρμενίων το 1915 και κατέφυγαν στην Ιερουσαλήμ. Όταν το 1923 ο Ras Tafari, πριν γίνει Αυτοκράτωρ, ταξίδεψε στους Αγίους Τόπους, γνώρισε τα παιδιά αυτά και τα πήρε υπό την προστασία του στην Αντίς Αμπέμπα, μαζί και τον αρχιμουσικό τους Kenork Nalbatian. Αυτή ήταν η πρώτη επίσημη ορχήστρα της Αιθιοπίας. Το 1931, που έγινε η στέψη του νέου Αυτοκράτορα, η ορχήστρα «Arba Lijoch» υποδεχόταν τους ξένους επισήμους, παίζοντας τους Εθνικούς Ύμνους κάθε χώρας, πλην της Τουρκίας.

Το 1975, με την μεταπολίτευση, ο Ύμνος που αναφερόταν στον Αυτοκράτορα βεβαίως άλλαξε. Το 1992 υιοθετήθηκε ο νέος Εθνικός Ύμνος «Προχώρα μπροστά, μάνα Αιθιοπία», τους στίχους του οποίου έγραψε ο Dereje Melaku Mengesha και τη μουσική συνέθεσε ο Lulu Mitiku. Έκτοτε, κάθε φορά που Αιθίοπες αθλητές ανεβαίνουν στο βάθρο των μεταλλίων, νοιώθω μεγάλη χαρά και υπερηφάνεια για τους «αγκαματισμένους λιτζότς», ενώ ο Ύμνος που συνοδεύει την έπαρση της Αιθιοπικής Σημαίας με αφήνει αδιάφορη.

Όμως, όπως και να νοιώθω, όσο και να μου κακοφαίνεται, η αλήθεια είναι μία. Τα πράγματα έχουν αλλάξει. Η Αιθιοπία του πριν δεν έχει σχέση με αυτήν του μετά. Η χώρα που έχω στη μνήμη μου δεν υπάρχει, έσβησε. Αυτό όμως δεν σημαίνει τίποτα. Το αιθιοπικό κράτος των 105 εκατομμυρίων κατοίκων (2017), συνεχίζει να λειτουργεί μέσα στη σημερινή πραγματικότητα. Και εγώ βαθιά στην καρδιά μου συνεχίζω να νοιώθω υπερήφανη για τη δεύτερη Πατρίδα μου.

Εξ άλλου, όπως έλεγε ο Κωστής Παλαμάς, «Ο άνθρωπος δεν ζει χωρίς Πατρίδες».

Σημ. Δανείστηκα κάποιες πληροφορίες από το βιβλίο: «Η Βασίλισσα του Σαβά» του Rolf Beyer, «Ras Tafari - Haile Selassie» του Denis Gerard, «L' Empire d' Ethiopie» του A. Ζερβού και για τη μετάφραση του Εθνικού Ύμνου, με βοήθησε ο Harpe Alemayo.

Αλεξάνδρα Ζέκου-Γουπάρη

ΓΡΑΜΜΑ ΣΤΟΝ ΓΙΑΤΡΟ ΠΙΕΡ ΖΑΝΝΟΤΙ

Αθήνα, Μάρτιος 2020

DR. PIERRE ZANNOTTI
Medecin Chef du Service de Pédiatrie
HOPITAL PELTIER

DJIBOUTI

Αγαπητέ κύριε Πιερ Ζαννοτί, συνέβη κάποτε στο Τζιμπουτί να μου σώσετε τη ζωή από ελονοσία. Ήμουν μόνο έντεκα μηνών. Πάντα σας σκέφτομαι και σας ανακαλώ στη μνήμη μου όταν ανοίγω την καρδιά μου...

Άλλωστε χάρη σε εσάς βρίσκομαι εδώ υγιής. Γράφω ένα γράμμα προς άγνωστη κατεύθυνση με παραλήπτη εσάς, τον παιδίατρο με τα κοκκινωπά μαλλιά και γένια. Η εφημερίδα «κοντά σας - Τα Ελληνο-Αιθιοπικά» είναι το φανταστικό όχημα που θα ταξιδέψει τα λόγια μου στη σκέψη σας. Θέλω να σας θυμίσω ότι είμαι ένα παιδί που σώσατε. Θέλω απλώς να σας πω ευχαριστώ, κι ας πάει η κουβέντα μου στον αέρα. Πάντα πίστευα πως όταν κάνεις καλές σκέψεις για κάποιον θα ταξιδέψουν με κάποιο μαγικό τρόπο, με ηλεκτρομαγνητικά κύματα, στο πρόσωπο που σκέφτεσαι.

Κάποτε στο Τζιμπουτί, οι γονείς μου με έφεραν σ' εσάς σχεδόν ημιθανή και με απόγνωση περίμεναν ένα θαύμα. Το κρύωμα που νόμιζαν ότι είχα χειρότερε, αντί να καλύτερε. Ήδη νόμιζαν ότι με έχασαν αφού είχα παγώσει και ήδη σκελετωθεί. «Ελονοσία» είπατε και μήγκα στην εντατική για μία εβδομάδα. Κάνετε ό,τι περνούσε απ' το χέρι σας για να με κρατήσετε στη ζωή και το πετύχατε. Δεν είπατε ποτέ στους γονείς μου τί ακριβώς κάνατε, παρά μόνο «Μη ρωτάτε καλύτερα τί έκανα για να ζήσει... είναι θαύμα» κουνώντας το κεφάλι σας με τρόπο που ούτε ο ίδιος πιστεύατε για όσα θα πράττατε. Χρησιμοποιήσατε ηλεκτροσόκ αλλά δεν γνωρίζουμε παραπάνω.

Αυτό που αντίκρισαν οι γονείς μου όταν με πήραν από την κλινική σας, ήταν το μισοξυρισμένο μου κεφάλι. Απαλά, αφράτα μαλλιά, γεμάτα σκούρες καστανές μπούκλες παρέμεναν στη μισή μεριά του κεφαλιού. Σε ένα μωρό έντεκα μηνών δεν μπορούσατε να δώσετε φάρμακα, αυτό το εξηγήσατε στην οικογένειά μου. Η ελονοσία όμως νικήθηκε. Το κινίνο σώζει ζωές, μπορεί να κιτρινίζει, για λίγο, το δέρμα των ανθρώπων, όμως η ζωή είναι πάντα πολύ πιο σημαντική. Πάνω απ' όλα ο άνθρωπος, πάνω απ' όλα η ζωή. Κάποτε χάνονταν άνθρωποι λόγω ελονοσίας, τώρα όχι, αν και νομίζω πως δεν έχει βρεθεί εμβόλιο κατά της ελονοσίας.

Τα κουνούπια εξελίσσονται· αχ, εκεί που τα κοιτάζεις εξαφανίζονται, γίνονται αόρατα. Στη θέαση ενός και μόνο κουνουπιού στον χώρο που βρίσκομαι μπορώ να αναστατωθώ. Δεν φοβάμαι, θα φροντίσω να το λιώσω. Τις προάλλες ξύπνησα και καθώς άνοιγα τα μάτια, θολά ακόμα απ' τον ύπνο, είδα μπροστά μου ένα γιγάντιο κουνούπι! Πετούσε κατά πάνω μου ευθυγραμμισμένο, απόλυτα παρασηλωμένο στον στόχο του, σε εμένα. Πετάχτηκε και άνοιξε τα παρασηρόφυλλα να φωτιστεί το δωμάτιο. Το τέλος του ήρθε γρήγορα. Δεν θα ξεχάσω ακόμα, στο Τζιμπουτί, πως από πολύ μικρή ηλικία κοιτούσα μέσα από τη κουνουπιέρα μου, μια λιλιπούτεια τρυπούλα στη λινή της ύφανση και υπολόγιζα αν χωράει να τρυπώσει από εκεί κάποιο κουνούπι. «Αποκλείεται να μπορούσε να περάσει!» σκεφτόμουν και αποκοιμιόμουν ήσυχα. Είναι απίστευτο πως κάτι τόσο μικροσκοπικό σπέρνει τον θάνατο σε ανθρώπους και ζώα. Το κουνούπι, σχεδόν μια τουφέτσα λεπτές τρίχες, πότε μαύρες, γκριζές ή ριγέ, ενωμένες σε ένα αηδιαστικό γυρτό σώμα· αυτό είναι το κουνούπι. Τα φτερά του το πάνε και το φέρνουν σε ηπείρους ανά την υψηλή σκορπίζοντας τον πανικό. Τα μικροσκοπικά αυτά τέρατα έστειλαν πολλούς ανθρώπους στον άλλο κόσμο. Τα κουνούπια και η ελονοσία τους.

Αυτές τις μέρες που ο περισσότερος κόσμος ζει μια πρωτόγνωρη καθημερινότητα, που καθένας αντιλαμβάνεται με διαφορετικό τρόπο, σας σκέφτομαι ξανά γιατρέ. Πιο έντονα από ποτέ. Όλους τους γιατρούς σκέφτομαι αυτό το καιρό. Τους γιατρούς και νοσηλεύτες σε όλον τον κόσμο που προσπαθούν να κερδίσουν μια σκληρή και άنيση μάχη ενάντια σε έναν ιό, το κοροναϊό.

Ποτέ δεν φανταζόμουν ότι θα ζήσουμε κάτι σαν... καιρό πολέμου; Μου φέρνει στο νου το Τσέρνομπιλ και την ραδιενέργεια

όλο αυτό με την καθαριότητα. Κάνω σκέψεις για βιολογικά όπλα. Ο Αμαζόνιος φλέγεται, η Αυστραλία το ίδιο καιγόμαστε, πλημμυρίζουμε, μα τί συμβαίνει; Επήλθε κορεσμός στις ξέγνοιαστες στιγμές; Χρειάζεται δράμα για να ευγνωμονούνται οι μικρές απλές ευτυχισμένες ώρες; Εύχομαι το ξεσκαρτάρισμα των ζωντανών και των νεκρών να τελειώσει σύντομα τράπουλα να έχει μπαλαντέρ, να εμφανιστεί το φάρμακο. Να συνεχίσει η ζωή να κυλά, αν όχι όπως πριν, έστω καλύτερα. Ο κόσμος θα μοιάζει να αρχίζει από την αρχή μετά τον κορονοϊό.

Ακούω τα κοτσύφια να τραγουδούν. Υπέροχη μελωδία συντροφεύει το απόγευμά μου. Τι τύχη να μπορείς πραγματικά να ακούς... Ο κόσμος όλος ανήκει στα πουλιά. Πετούν ελεύθερα και τίποτα δεν φαίνεται να τα σταματά. Η άνοιξη ήρθε κι απλώνω το χέρι να την πιάσω. Στο μπαλκόνι μου χορεύουν ροδοκόκκινα άνθη σαν μικροσκοπικά καμπανάκια. Στο δέντρο του κήπου πετάχτηκαν τα πρώτα φύλλα, ίδιες πράσινες φουντίτσες. Κοιτάζω τα κοτσύφια, αιωρούνται από το ένα κλαδί στο άλλο κι από δέντρο σε δέντρο. Το τραγούδι των αρσενικών κοτσυφιών διασκορπάται στον αέρα, περνάει ανάμεσα από φυλλάδια, κτήρια και φτάνει στα αυτιά μας για να γαληνέψει τη ψυχή μας. Ένα θηλυκό κοτσύφι στον απέναντι φοίνικα φτερουγίζει χορεύοντας και σε δευτερόλεπτα βρίσκεται στο μπαλκόνι μου· στέκεται για λιγάκι. Μέσα στα πουλιά μόνο ειρήνη υπάρχει. Η ειρηνική μελωδία τους, το χαρούμενο κάλεσμά τους, ηχεί στην καρδιά μας σαν ηρεμιστικό. Τα κοτσύφια σφυρίζουν και σήμερα χαρούμενα κι ανέμελα. Ακούω και τους γλάρους, πετούν πάνω απ' τα σπίτια μας σαν να χασκογελούν. Έτσι θα γελάμε ξανά κι εμείς. Σύντομα, πολύ σύντομα. Ο χρόνος φεύγει σαν την άμμο που ξεγλιστράει από τη χούφτα μας.

Για την ώρα οι άνθρωποι καλούνται να μείνουν σπίτι τους γιατί ο αόρατος εχθρός αλωνίζει έξω. Μένουμε στο σπίτι για να σωθούμε. Θα ήταν απλό αν κάποιοι άνθρωποι δεν στεναχωριόνταν γι' αυτό. Έχει και τα θετικά του ο «εγκλεισμός», η μοναχικότητα, είναι σαν καταφύγιο. Ωραίο να είσαι και σπίτι. Κάποιοι δεν έχουν την πολυτέλεια της στέγης. Στους περισσότερους δίνεται η ευκαιρία να απολαύσουν το σπίτι τους, την οικογένειά τους· να παίξουν με τα παιδιά τους χωρίς το άγχος του ρολογιού. Είναι παρηγοριά πως ο αναγκαστικός εγκλεισμός είναι κάτι περαστικό. Εύχομαι υγεία ψυχική και σωματική. Δώρο Θεού η ζωή και η ειρήνη στη ψυχή. Με υπομονή θα περάσει κι αυτό και θα «λαϊζόμαστε ξανά στον ήλιο». Έχει λίγη συννεφιά. Μα ύστερα βγαίνει το φως πάλι. Ο κόσμος μοιάζει να αλλάζει απ' την αρχή και στη δική μας εποχή· έχει συμβεί και στο παρελθόν. Ας προβληματιστούμε χωρίς άγχος. Έτσι είναι ο άνθρωπος και η ζωή. Η δύναμη της ελπίδας όμως μάς προχωράει μπροστά. «Να είσαι ευτυχισμένος που υπάρχουν και το γνωρίζεις, αυτό είναι κάτι που υπερβαίνει την ευτυχία, είναι θεία μακαριότητα» έγραψε ο Χένρυ Μίλλερ...

Τις μοναχικές ώρες οι σκέψεις «Γιατρέ, σώσατε τόσες ζωές. Δώσατε τη χαρά να αντικρίζουν το φως της μέρας, την ασημένια λάμψη της νύχτας, τα χρώματα της ζωής. Να ζουν την μυρωδιά του φθινοπώρου, του χειμώνα, της άνοιξης και του καλοκαιριού. Την αγάπη». Νιώθοντας τη ψυχή χαρούμενα γειωμένη στο σώμα, τον εαυτό σου στην αγκαλιά των ανθρώπων που αγαπάς, κάθε στιγμή μιας ανάσας, κάθε φτερούγισμα των βλεφάρων, όλα είναι ζωή που ακροβατεί σε μια χρυσή κλωστή, γερή σε κάθε γλυκιά σκέψη που κάνουμε, σε κάθε αγνό στόχο που βάζουμε. Κάθε στιγμή είναι η κερδισμένη στιγμή της ζωής. Γιατρέ, να είστε καλά όπου κι αν είστε. Κι αν προσδεύετε χαίρομαι, κι αν άγγελος γίνατε σας στέλνω τη προσευχή μου. Από αυτή τη καταβύθιση στον κόσμο τον δικό μου, σήμερα σκέφτομαι όλους τους γιατρούς του κόσμου και πάνω απ' όλα εσάς γιατρέ μου, κύριε Ζαννοτί.

Με εκτίμηση, ένα παιδί που σώσατε.

Ειρήνη Σαββαΐδη

45 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΔΡΥΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Με αφορμή τη συμπλήρωση των 45 χρόνων από την ίδρυση του Συλλόγου μας, δημοσιεύουμε σήμερα αποσπάσματα από το άρθρο της Έρικας Αθανασίου, το οποίο δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα «Κηφισιά».

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΟΛΑ ΑΣΠΡΑ Ή ΜΑΥΡΑ

Η πρώτη μας επαφή με το Σύλλογο Ελλήνων Αιθιοπίας ήρθε πριν από δυο χρόνια στο Ηρώδειο σε μια εξαιρετική παράσταση, με έναν σκουρόχρωμο, σγουρομάλλη Σωκράτη, από αιθιοπικό θίασο. Έκτοτε φάγαμε με τα χέρια, έχοντας αντί για μαχαιροπίρουνο τις αιθιοπικές πίτες.

Πριν από 45 χρόνια ιδρύθηκε ο Σύλλογος Ελλήνων Αιθιοπίας με 500 περίπου μέλη, γύρω στην ηλικία των 25 ετών. Σήμερα ο Σύλλογος αριθμεί λιγότερα από 100 μέλη, κυρίως υπερήλικες και φοβούνται ότι τα έθιμα και οι παραδόσεις που διατηρεί τη μνήμη τους ο Σύλλογος θα χαθούν μαζί τους, μια και τα παιδιά αλλά και τα εγγόνια τους δεν είναι τόσο πρόθυμα να συμμετάσχουν στο Σύλλογο. Ο Σύλλογος αντιμετωπίζει το σύγχρονο πρόβλημα που αντιμετωπίζουν πολλές κοινωνίες, όπου οι πιο νέοι επιζητούν περισσότερο να ταυτίζονται παρά να ξεχωρίζουν και η διατήρηση των εθίμων αποτελεί περισσότερο ενόχληση παρά ψυχαγωγία και ένδειξη πολιτισμού.

Μέλη του Συλλόγου είναι και άτομα που προέρχονται από μικτούς γάμους, που κάποια στιγμή ανακάλυψαν νέους συγγενείς σε μια από τις δύο πατρίδες. Συγγενείς από «κρυφές» συζύγους, που συχνά είχαν οι Έλληνες που έφευγαν για Αιθιοπία, διατηρώντας δύο οικογένειες, μία στην Ελλάδα και μία στη Μαύρη Ήπειρο. Οι οικογένειες της Αιθιοπίας γνώριζαν την ύπαρξη της ελληνικής οικογένειας, μιλούσαν για τους αδελφούς που ποτέ δεν είχαν συναντήσει, ένιωθαν αγάπη για αυτούς, χαιρόνταν με τις χαρές τους. Αντίθετα, οι ελληνικές οικογένειες αγνοούσαν την ύπαρξη των πιο σκουρόχρωμων αδελφών τους και

δεν ήταν πάντα ευχάριστη η έκπληξη της ανακάλυψής τους.

45

χρόνια

**ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΑΙΘΙΟΠΙΑΣ
1975-2020**

Από τη μεριά μας, γοητευτήκαμε από την κουλτούρα και τους ανθρώπους του. Στην εφημερίδα «Κοντά σας» που εκδίδει ο Σύλλογος, διαβάσαμε την περιγραφή ενός ταξιδιού στη Νότια Αιθιοπία που έκανε τον Μάρτιο του 2019, η Βαρβάρα Γκεμρίαου. Εκεί, μιλάει για μια υποδειγματικά ειρηνική κοινωνία, παρότι ζουν στον ίδιο τόπο μουσουλμάνοι και χριστιανοί. Δυστυχώς σήμερα, λίγους μήνες μετά, η ειρήνη αυτή έχει πια διαταραχθεί. Κάποιους δεν συνέφερε και έσπειραν τη διχόνοια. Τα μέλη τού Συλλόγου παρακολουθούν τις ειδήσεις από την Ελλάδα και ελπίζουν να είναι κάτι πρόσκαιρο και η ειρήνη να επικρατήσει και πάλι.

Έρικα Αθανασίου

ΤΡΑΠΕΖΙΚΟΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ

Παρακαλούμε τα μέλη του Συλλόγου να σημειώσουν ότι ο τραπεζικός λογαριασμός του Συλλόγου είναι στην **ALPHA BANK**, στην οποία πρέπει να κατατίθενται οι συνδρομές και οι δωρεές. Ο αριθμός του λογαριασμού είναι: **473-00-2002005883** - Η ετήσια συνδρομή είναι 30 €

- Η εγγραφή για νέα μέλη είναι 15 € εφάπαξ συν η ετήσια συνδρομή.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ ΤΟΥΣ ΚΑΤΑΘΕΤΕΣ ΝΑ ΣΗΜΕΙΩΝΟΥΝ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΩΣ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥΣ ΣΤΟ ΔΕΛΤΙΟ ΚΑΤΑΘΕΣΗΣ και να ενημερώνουν τηλεφωνικά τον Ταμία κ. Θεόδωρο Καλοπαναγιώτη ή άλλο μέλος του Δ.Σ.

- Από το εξωτερικό, μπορούν να γίνουν εμβάσματα προς τον Σύλλογο στην ALPHA BANK, Athens, Greece.

- Beneficiary: Syllagos Ellinon Ethiopias, - IBAN: GR 80 0140 4730 473002002005883

- SWIFT ADDRESS (BIC): CRBA GR AA - Επιταγές μπορούν να σταλούν ταχυδρομικώς στο όνομα του Συλλόγου προς: SYLLOGOS ELLINON ETHIOPIAS P.o.Box 3561 - 102 10 ATHENS, GREECE

Παρακαλούμε τα μέλη να καταβάλουν την ετήσια συνδρομή τους. Όσοι ενδιαφέρονται να ρυθμίσουν τις καθυστερημένες συνδρομές τους, μπορούν να επικοινωνήσουν με τον Ταμία του Συλλόγου, Θεόδωρο Καλοπαναγιώτη, στο τηλέφωνο: 6944384423

ΑΙΘΙΟΠΙΚΟ ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟ (Απρίλιος – Σεπτέμβριος 2020)

17 Απριλίου (9 Μιγιαζιγιά 2012): Μεγάλη Παρασκευή (Σικλέτ Αρμπτ).

19 Απριλίου (11 Μιγιαζιγιά 2012): Πάσχα (Φασικά).

5 Μαΐου (27 Μιγιαζιγιά 2012): Επέτειος της απελευθέρωσης της Αιθιοπίας από τους Ιταλούς και της επιστροφής του Αυτοκράτορα Χάϊλε Σελάσιε Α΄ στην Αντίς Αμπέμπα το 1941. Εορτάζεται πλέον ως «Επέτειος των Πατριωτών» (Γιε Αρμπενιότς Μετασεμπιά).

28 Μαΐου (20 Γκενμπότ 2012): Επέτειος της ανατροπής του Ντέργκ το 1991 (Ντέργκ Γιεουεντεκεμπέτ Κεν).

22 Αυγούστου (16 Νεχασιέ 2012): Κοίμηση της Θεοτόκου (Φιλσιτά Μαριάμ).

11 Σεπτεμβρίου (1 Μεσκερέμ 2013): Πρωτοχρονιά (Ινκουτατάς).

27 Σεπτεμβρίου (17 Μεσκερέμ 2013): Ανεύρεση του Τιμίου Σταυρού (Γιε Μεσκέλ Μπεάλ).

ΞΕΡΕΤΕ ΟΤΙ...

ΓΙΑΝΝΗΣ ΒΕΛΙΣΣΑΡΙΟΥ

...Φέτος, συμπληρώθηκαν 60 χρόνια από τη λειτουργία των εγκαταστάσεων της Ε.Α.Ε ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ Αντίς Αμπέμπας και η σκέψη όλων μας πήγε στον Οραματιστή, Γιάννη Βελισσαρίου, ο οποίος έφυγε πρόσφατα από κοντά μας. Ήταν ένα άτομο, το οποίο ξεχώρισε για την ευγένεια, την καλοσύνη και την προσφορά του.

...Γεννήθηκε στην Αντίς Αμπέμπα το 1930, οι γονείς του ήταν ο Βελισσάριος Βελισσαρίου, από την Κύμη της Ευβοίας και η Παρασκευή Γανωτάκη, από τη Λίνδο της Ρόδου. Διετέλεσε μαθητής του Ελληνικού Σχολείου της Αντίς Αμπέμπας, του Ελληνικού Γυμνασίου της Αλεξάνδρειας και της σχολής Millfield στην Αγγλία. Ήταν κάτοχος MBA από το Boston University των ΗΠΑ και σπούδασε μηχανικός στο Manchester University της Αγγλίας, όπου απέκτησε το Bsc.

...Το 1955 επέστρεψε στην Αιθιοπία και σε ηλικία 25 ετών ανέλαβε την οικογενειακή επιχείρηση εισαγωγών και εμπορίας οικοδομικών υλικών και εξαγωγών πρώτων υλών. Παράλληλα με τη διοίκηση της επιχείρησης, ανέλαβε και την Προεδρία της Ελληνικής Αθλητικής Ένωσης Ολυμπιακός. Τότε ο Ολυμπιακός βρισκόταν ένα βήμα πριν τη διάλυσή του.

...Κατά τη διάρκεια της Προεδρίας του Γιάννη Βελισσαρίου (1955-1968), αναδιοργανώθηκαν όλα τα τμήματα, με αποτέλεσμα οι ομάδες να διεκδικούν και να κερδίζουν τα πρωταθλήματα της χώρας. Το 1965 η ποδοσφαιρική ομάδα διεκδίκησε το πρωτάθλημα και τελικά κατέλαβε την 2η θέση, η δε ομάδα Χάντμπολ κέρδισε το πρωτάθλημα το 1964, ενώ η ομάδα μπάσκετ κέρδισε όλα τα πρωταθλήματα και αναδείχθηκε πρωταθλήτρια Αφρικής το 1964. Ο Γιάννης Βελισσαρίου ασχολήθηκε ιδιαίτερα με την ομάδα μπάσκετ του Ολυμπιακού και διετέλεσε Πρόεδρος της Αιθιοπικής Ομοσπονδίας Καλαθοσφαίρισης, από το 1962-1967.

...Το έργο, το οποίο κατασκευάστηκε κατά τη διάρκεια της Προεδρίας του και έμεινε στην ιστορία, ήταν η Λέσχη και οι Αθλητικές εγκαταστάσεις, οι οποίες κατά τη διάρκεια των ετών εκσυγχρονίστηκαν και έφθασαν σε υψηλό επίπεδο αισθητικής και λειτουργικότητας. Τα εγκαίνια έγιναν από τον Αυτοκράτορα Χάιλε Σελάσιε, το 1960.

...Το 1964 η οικογένεια Βελισσαρίου πρόσφερε, εις μνήμη του Βελισσάριου Βελισσαρίου, το γήπεδο μπάσκετ στον Ολυμπιακό και το Ναό του Αγίου Γεωργίου στο Ελληνικό Ορθόδοξο Κοιμητήριο. Για τις παραπάνω προσφορές, η Γενική Συνέλευση της Ελληνικής Αθλητικής Ένωσης Ολυμπιακός, ανακήρυξε Μέγα Ευεργέτη, τον Γιάννη Βελισσαρίου, η δε Ελληνική Κοινότητα της Αντίς Αμπέμπας, ανακήρυξε Μεγάλη Ευεργέτιδα, την Παρασκευή Βελισσαρίου.

...Κατά τη διάρκεια παραμονής του στην Αιθιοπία, ο Γιάννης Βελισσαρίου διετέλεσε μέλος του Δ.Σ. και επικεφαλής της Επιτροπής πιστώσεων της Addis Ababa Bank, μέλος της Ανώτατης Επιτροπής Φορολογίας του Υπουργείου Οικονομικών της Αιθιοπίας, εκλεγμένος Σύμβουλος και Γενικός Γραμματέας του Αιθιοπικού Εμπορικού και Βιομηχανικού Επιμελητηρίου Αιθιοπίας, καθώς και μέλος του Δ.Σ. και Γενικός Γραμματέας της Ενώσεως Τραπεζών Bahrain.

...Το 1968 μετακόμισε με την οικογένειά του στο Λονδίνο, όπου διετέλεσε διευθυντής σε εταιρεία επενδύσεων και δανειοδοτήσεων πλοίων. Το 1972 εγκαταστάθηκε με την οικογένειά του στην Ελλάδα, όπου εργάστηκε στην εταιρεία Ντέξιον Ελλάς. Από το 1975-1980 διετέλεσε διευθυντής γραφείου αντιπροσωπείας της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος στη Μέση Ανατολή και στη συνέχεια διευθυντής χορηγήσεων στην Arab Bank στην Αθήνα. Τη διετία 1985-1987 διετέλεσε Πρόεδρος του Δ.Σ. της Ολυμπιακής Τουριστικής, θυγατρικής εταιρείας της Ολυμπιακής Αεροπορίας. Από το 1987 μέχρι το 2018 διετέλεσε Πρόεδρος και υπεύθυνος Οικονομικών της ναυτιλιακής εταιρείας Charterwell Maritime SA.

...Μιλούσε έξι γλώσσες, αγαπούσε το διάβασμα και τα ταξίδια. Στη διάρκεια της ζωής του είχε επισκεφθεί 80 χώρες!

...Πηγή του παραπάνω άρθρου, είναι οι πληροφορίες που μας έδωσε η κόρη του Βούλα Βελισσαρίου και οι φίλοι και συνεργάτες του που τον αγάπησαν αληθινά.

Σταύρος Ε. Βινιεράτος

ΔΥΣΑΡΕΣΤΑ

Έφυγαν από κοντά μας:

- Η **Hiwot Μακρή**, από την Adua, ήταν σύζυγος του Κώστα Μακρή.
- Ο **Διονύσης Μαγδαληνός**, από το Djibouti.
- Η **Μαίρη Μπουρμπούλη-De Luigi**, από την Ασμάρα. Ζούσε στην Ιταλία.
- Η **Εύη Παπαφιλήπου**, από την Ασμάρα.
- Ο **Εντυ-Ανδρέας Κονίνης**, από την Αντίς Αμπέμπα.

Εκφράζουμε τα ειλικρινή συλλυπητήριά μας στις οικογένειες τους.

ΔΩΡΕΕΣ

Δωρεές μας έκαναν:

- Οι **Κώστας** και **Μαίρη Καλογεροπούλου**, εις μνήμη του Μιχάλη Παγουλάτου.
- Η **Ελισάβετ Παπαναστασίου**, εις μνήμη της Μαίρη Μπουρμπούλη-De Luigi.
- Οι **Φώτης** και **Τέτυ Γιαννοπούλου**, εις μνήμη της Εύης Παπαφιλήπου.
- Οι **Αθανάσιος** και **Βιργινία Μάρκου**, εις μνήμη της Εύης Παπαφιλήπου.
- Ο **Σταύρος Βινιεράτος**, εις μνήμη της Εύης Παπαφιλήπου.
- Οι **Χαράλαμπος** και **Ελένη Τσιμά**, 250 € εις μνήμη του Γιάννη Βελισσαρίου.
- Εις μνήμη του Σωκράτη Μπουρμπούλη και της Μαίρης Μπουρμπούλη - De Luigi, λάβαμε δωρεά 1.000 €

Ευχαριστούμε τους δωρητές.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΕΔΩ

Το βιβλίο, Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΣΤΟ ΚΕΡΑΣ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ, κυκλοφόρησε πρόσφατα και στην Αγγλική γλώσσα. Διατίθεται σε συμβολική τιμή. Όσοι ενδιαφέρονται να το προμηθευτούν, μπορούν να επικοινωνήσουν, με τη Νόρα Γανώτακη-Κωστάκη, στα τηλέφωνα 2108814359 / 6972295283 ή με το Ηλεκτρονικό Ταχυδρομείο του Συλλόγου: ellinoethiopic@gmail.com

ΕΔΩ ΘΑ ΜΑΣ ΒΡΕΙΤΕ

Γεώργιος Βαλασκατζής.....	210 9429425
Θεόδωρος Καλοπαναγιώτης.....	210 6831945
Ουρανία Γανωτάκη-Κωστάκη.....	210 8814359
Παναγιώτης Στεφανίδης.....	210 8981728
Δημήτρης Πετράτος.....	211 4049256
Νικόλαος Βοζίκης.....	210 9812717
Δημήτρης Στραγάλης.....	694 2051273
Μυρτώ Μυριαλή.....	6974474223
Αθηνά Φραγκούλη.....	6936572369